II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 10. februar 1975

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder

(75/117/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Gennemførelsen af det i artikel 119 i traktaten omhandlede princip om lige løn til mænd og kvinder udgør en integrerende del af fællesmarkedets oprettelse og funktion;

medlemsstaterne må i første række sikre gennemførelsen af dette princip ved hjælp af egnede administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser;

Rådets Resolution af 21. januar 1974 om et arbejdsmarkedsmæssigt og socialt handlingsprogram (3) fastslår, såvel med henblik på en udjævning af arbejds- og levevilkårene på et stadigt stigende niveau som på en afbalanceret økonomisk, arbejdsmarkedsmæssig og social udvikling inden for Fællesskabet, den fortrinsberettigede stilling, der tilkommer foranstaltninger til fordel for kvinderne for så vidt angår adgang til beskæftigelse, faglig uddannelse og forfremmelse samt arbejdsvilkår, herunder aflønning;

det er formålstjenligt at udbygge basislovgivningen med regler, der tilsigter at lette lighedsprincippets gennemførelse i praksis, således at alle Fællesskabets arbejdstagere kan opnå beskyttelse på dette område;

trods de bestræbelser, der er udfoldet for at gennemføre den på medlemsstaternes konference vedtagne resolution af 30. december 1961 om udligning af forskelle i løn til mænd og kvinder, gør sådanne forskelle sig stadig gældende fra medlemsstat til medlemsstat, og det er derfor vigtigt, at en indbyrdes tilnærmelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af ligelønsprincippet finder sted —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Det i artikel 119 i traktaten omhandlede princip om lige løn til mænd og kvinder, i det følgende benævnt »ligelønsprincippet«, indebærer, at for samme arbejde eller for arbejde, som tillægges samme værdi, afskaffes enhver forskelsbehandling med hensyn til køn for så vidt angår alle lønelementer og lønvilkår.

Især når et fagligt klassifikationssystem anvendes for lønfastsættelsen, må dette system bygge på samme kriterier for mandlige og kvindelige arbejdstagere og indrettes således, at det udelukker forskelsbehandling med hensyn til køn.

(1) EFT nr. C 55 af 13. 5. 1974, s. 43.
(2) EFT nr. C 88 af 26. 7. 1974, s. 7.
(3) EFT nr. C 13 af 12. 2. 1974, s. 1.

Artikel 2

Medlemsstaterne indfører i deres nationale retsorden de nødvendige bestemmelser til, at enhver arbejdstager, der føler sig krænket ved tilsidesættelse af ligelønsprincippet, kan gøre sine rettigheder gældende for retslige instanser efter eventuelt at have indbragt sagen for andre kompetente instanser.

Artikel 3

Medlemsstaterne afskaffer sådan forskelsbehandling mellem mænd og kvinder, som følger af en administrativt eller ved lov fastsat bestemmelse, og som er i strid med ligelønsprincippet.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de bestemmelser i kollektive overenskomster, lønskalaer eller lønaftaler eller i individuelle arbejdskontrakter, der er i strid med ligelønsprincippet, anses som ugyldige, kan erklæres ugyldige eller ændres.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at beskytte arbejdstagerne mod enhver afskedigelse, som måtte være en arbejdsgivers reaktion på en klage på virksomhedsplan eller på et søgsmål, fremsat eller indledt med det formål at udvirke, at ligelønsprincippet overholdes.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale forhold og deres retssystemer de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af ligelønsprincippet. De drager omsorg for, at der findes effektive midler, der gør det muligt at påse, at dette princip overholdes.

Artikel 7

Medlemsstaterne påser, at de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, såvel som de allerede gældende bestemmelser på dette område bringes til arbejdstagernes kundskab på enhver egnet måde, for eksempel ved oplysning på arbejdspladserne.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden et år efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Inden en frist på to år efter udløbet af den periode på et år, der er fastsat i artikel 8, meddeler medlemsstaterne Kommissionen alle nødvendige oplysninger, for at denne kan udarbejde en beretning til forelæggelse for Rådet om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 1975.

På Rådets vegne

G. FITZGERALD

Formand